

De loopbaan die ons voorgesteld is

Brad Jones

Als je het over carrière hebt denken de meeste mensen aan hun beroep. Maar onze diverse beroepen vormen niet echt onze werkelijke carrière.

Een paar definities kunnen hier nuttig zijn. Het oorspronkelijke woordenboek van Webster bevat een verwijzing naar carrière als een “loopbaan” en ditzelfde werk definieert een loopbaan als “een beweging, of ieder soort van vooruitgang”. In de Bijbel spreekt de apostel Paulus over een loopbaan in termen van het leven dat we leven en zegt: “Laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is” (Hebr. 12:1). Wat is dit voor een loopbaan die ons gevraagd wordt te lopen? Is het een wedloop om geld, macht en positie? Die definities bieden een ander gezichtspunt op vooruitgang en meten iemands loopbaan met een heel andere meetlat.

Ieder mens en ieder gezin heeft heel gerechtvaardigde menselijke behoeften en het is juist dat we verwachten dat in deze behoeften op een bevredigende wijze zal worden voorzien. Maar omdat de meesten van ons onze banen zien als de bron van inkomsten, waarmee in deze behoeften wordt voorzien, ligt de nadruk vaak op de ontwikkeling van ons werk om meer te kunnen verdienen en beter te leven.

Daarentegen sprak Paulus van een loopbaan in samenhang met geestelijke vooruitgang en gebaseerd op de leer van Christus Jezus. En hoewel de grote leermeester erkende, dat we allemaal bepaalde menselijke noden hebben, ging Jezus verder met het stellen van belangrijke prioriteiten voor ons. Hij zei: “Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid” en daarna beloofde hij: “en al deze dingen zullen u toegeworpen worden” (Matth.6:33). Jezus zei dat onze eerste stap in de richting van geestelijke ontwikkeling

moet zijn. Nogmaals, Jezus was zich intens bewust van de menselijke noden en hij zorgde ervoor, dat hierin goed werd voorzien, maar toch gaf hij de raad dit niet als voornaamste doel te stellen.

Hoewel velen het met de opvatting van Jezus eens zullen zijn, is het een andere zaak zijn verzoek daadwerkelijk op te volgen. Wanneer de samenleving zegt, dat je je eerst op het succes van je loopbaan moet richten om in het leven vooruit te komen, lijkt de opdracht van Jezus misschien onpraktisch, zo niet onmogelijk. Sommige mensen vrezen wellicht zelfs, dat de opdracht van Jezus de zekerheid van succes in het leven in gevaar brengt. Maar Jezus zei zonder meer dat alles wat we menselijkerwijze nodig hebben ons zal worden toegeworpen. Dit sluit niet uit de inkomsten die we nodig hebben en die ons werk ons opleveren. Wat het doet is vragen dat we allereerst geestelijke ontvouwing van gedachte en handeling waarderen en nastreven – en dan vertrouwen.

In het evangelie van Johannes zegt Jezus dat hij is gekomen opdat de mensen “het leven hebben, en overvloed hebben” (Joh. 10:10}. God zou nooit toestaan, dat we een arm en onvervuld bestaan hebben, maar integendeel een ervaring rijk aan diepe geestelijke vervulling en aan onbeschrijfelijke zegeningen, die het vanzelfsprekend gevolg zijn van zo’n vooruitgang. Het bewijs van deze waarheid komt tot uiting in het eigen levenswerk van Jezus.

Bijvoorbeeld, toen Jezus voor het eerst zijn discipel Petrus, een beroepsvisser, ontmoette, was Petrus net terug van een niet geslaagde visvangst. Ondanks de bezwaren van Petrus, drong Jezus er bij hem op aan nog een keer uit te varen. Dit keer echter, hoewel op dezelfde plek, was de

vangst zo overweldigend, dat het net scheurde (zie Luk. 5:4-6). Zou het kunnen zijn dat Petrus de voorkeur aan z'n baan had gegeven en dat de niet geslaagde vangst de afwezigheid inhield van een meer geestelijke focus en richting? Door Petrus opnieuw uit te sturen heeft Jezus hem reeds – evenals ons – het belang van het stellen van geestelijke prioriteiten geleerd en de rijke overvloed laten zien die hieruit voortvloeit, wanneer we Geest bij al onze werkzaamheden altijd op de eerste plaats stellen. Zijn laatste opmerking aan Petrus: “Vrees niet; van nu aan zult gij mensen vangen” (Luk. 5:10). Nu zou het leven van Petrus veel meer inhouden dan slechts de poging om uitsluitend vis te vangen.

Dezelfde fundamentele waarheid, die Jezus Petrus leerde is van eeuwig belang en slaat op alle leeftijden. Als kleine jongen heb ik een duidelijk bewijs hiervan gezien in ons gezin van zeven personen. Mijn vader werkte heel hard en had een groot verantwoordelijkheidsgevoel. Niettemin waren mijn ouders altijd bezorgd over de financiën van het gezin en aan het einde van de maand was er meestal een tekort. Mijn vader gaf zijn tweewekelijkse salaris aan mijn moeder, die zo goed mogelijk haar best deed om voor de familie te zorgen tot het volgende salaris kwam.

Op een zondagochtend, op weg naar de kerk, gebeurde er iets dat de prioriteiten van ons gezin – en ons gevoel van veiligheid – veranderde. Op het eerste gezicht leek het een kwestie van geld, maar eigenlijk had het te maken met het leren van een les over wat de ware essentie van werk is. Die ochtend had mijn moeder door gebed sterk het gevoel gekregen, dat zij alles wat zij in haar tas had in de kerkcollecte moest doen. Omdat ze wist dat ze zelden meer dan een of twee dollar in haar portemonnee had, was ze volkomen bereid hieraan te gehoorzamen.

Op het moment van de collecte opende ze haar tas en tot haar verbazing zag ze, dat het hele salaris, dat mijn vader pas had ontvangen, erin zat. In tweestrijd tussen haar verlangen om voor haar gezin te zorgen en om de goddelijke aanwijzing, die zij die ochtend had ontvangen op te volgen, sloot zij haar tas en liet de collecte voorbijgaan. Maar, nog steeds worstelend met dit besluit, stopte ze alles wat in haar tas zat rustig na de dienst in de collecte.

Toen mijn vader dit ontdekte, was hij niet boos. Maar hij was beslist bezorgd. Er was kennelijk geen ander geld beschikbaar voor ons gezin, er was nog heel weinig eten in de keuken en er waren nog twee weken te gaan eer het volgende salaris kwam.

Wat gebeurde hier? Mijn ouders leerden om te vertrouwen op de leer van Jezus met betrekking tot geestelijke prioriteiten. In verband met hun vanzelfsprekend verlangen om voor hun gezin te zorgen, zagen zij onwillekeurig de baan van mijn vader als de bron van inkomsten die nodig was om aan deze wens te voldoen. Er was een bepaald systeem in hun leven ontstaan, waarbij ze bewust of onbewust meer de nadruk hadden gelegd op de ontwikkeling van de zakelijke resultaten van mijn vader dan op de geestelijke ontwikkeling van ons gezin. Dit was “de loopbaan,” waarvan Paulus sprak toen hij zei dat die aan ieder van ons is voorgesteld en waarvan Jezus zei dat dit vòòr alles moest komen, omdat dit het fundament van al het andere is.

Door het storten van twee weken salaris van ons gezin in de kerkcollecte, bevonden we ons in dezelfde situatie als Petrus op die dag, waarop hij geen vis had gevangen. Op dat moment hadden we niets. Maar net als Petrus liet de Christus ons opnieuw uitgaan om de macht van het goddelijk gezag te leren – niet alleen het vermogen van het goddelijk gebod om in de menselijke nood te voorzien, maar, belangrijker nog, het vermogen om de onmetelijke en onherroepelijke majesteit van leven in Geest te openbaren. Ons gezin begon de dingen van God te vertrouwen, deze te waarderen en op de eerste plaats te stellen, en te erkennen dat de baan van mijn vader ondergeschikt was aan het gehoorzaam zijn aan dit goddelijk gebod.

En wat gebeurde er? In de daarop volgende week ontvingen wij met de post een cheque. Voordat mijn vader was getrouwd, had hij geld geleend aan een kennis, die hem nu, vele jaren later, terugbetaalde – geheel onverwachts en zonder dat we ernaar gevraagd hadden. Het bedrag was precies wat we nodig hadden. Voor ons bewees dit de belofte van Jezus: “al deze dingen zullen u toegeworpen worden”.

Maar de ware zegen kwam in de dagen en maanden die volgden. Vanaf dat moment merkten mijn ouders een duidelijke verandering in hun financiële situatie. Zij zochten hoe langer hoe meer eerst “het koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid” en hechtten steeds minder waarde aan de baan van mijn vader om over meer financiële middelen de beschikking te krijgen. De ongerustheid en het onzekere gevoel verdwenen. In plaats van tekorten was er altijd overvloed om in al onze noden te voorzien. En bovenal openbaarde deze geestelijke zoektocht voortdurend iets meer van de overvloed die Jezus had beloofd.

Precies deze les heeft later in mijn leven mijn weg geba-

© COREL

kend, toen ik een geslaagde handel in onroerend goed verliet om me volledig aan het Christian Science genezingswerk te wijden. Mijn carrière was financieel gezien een succes. Maar het heeft op een dag een heel andere wending genomen toen deze zin uit *Wetenschap en Gezondheid met Sleutel tot de Heilige Schrift* mijn aandacht trok: “Andere doeleinden na te jagen en tevens snelle vorderingen te maken in de demonstratie van deze Wetenschap is niet mogelijk” (Mary Baker Eddy, blz.457). Hoewel ik dit al heel vaak gelezen had, was het op deze dag alsof er een neonlicht om deze uitspraak heen scheen.

Meteen de volgende dag heb ik stappen ondernomen om mijn zaak te sluiten en Christian Science practitioner te worden. Ik kan niet zeggen dat ik geen financiële zorgen heb gehad, maar ik herkende deze suggesties als het tegenargument om God in mijn leven op de eerste plaats te stellen. In feite hebben mijn vrouw en ik door deze beslissing nooit aan iets gebrek gehad en we hebben ervaren, dat in onze behoeften altijd op een prachtige en overvloedige wijze is voorzien.

Na de kruisiging van Jezus en voorafgaand aan zijn hemelvaart keerden zijn discipelen terug naar hun oude beroep van visser en vingen weer niets. Zelfs na alles wat hij hun had geleerd en bewezen over de geestelijke aard van hun werk, waren hun eerste gedachten weer even terug op hetzelfde punt, waar hij hen aanvankelijk had gevonden. Ze

zochten eerst naar een bron van inkomsten in plaats van te leren leven zoals hij hun had geleerd.

Maar Jezus ging naar de oever van de zee en gebod hun vriendelijk: “Werpt het net aan de rechterzijde van het schip, en gij zult vinden” (Joh. 21:6). Gehoorzaam aan deze opdracht, zagen zij dat hun netten opnieuw vol waren – en ze erkenden dat dit gebod van hun Heer, de herrezen Christus, kwam. Met deze bewustwording was er geen weg terug naar hun vroegere loopbaan, hun vroegere manier van denken.

Evenals zij, kunnen ook wij ons idee van loopbaan aan de rechterzijde werpen en zo de volle netten van een geestelijk leven ontdekken, dat ieder van ons te wachten staat. Naarmate we de leer van Jezus erkennen en ernaar streven hem op onze eigen unieke manier te eren, zullen we ertoe geleid worden een geestelijker vervulling van het leven te ontdekken en te ondervinden, dat wij alles wat we nodig hebben zullen ontvangen, zonder twijfel, bezorgdheid of vrees. We zullen in onze loopbaan ontdekken dat “... de overvloed van het zijn aan de zijde van God, het goede, is” (*Wetenschap en Gezondheid*, blz. 201). Dat is de zijde die we allemaal kunnen gebruiken. ✨

Brad Jones is Christian Science leraar en practitioner in Tulsa, Oklahoma, V.S.